Dosarul nr.1-102/24
1-24049885-32-1-07052024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

20 noiembrie 2024
or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorului Marcel Tumuruc
Avocatului *****
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui,

*****, născut la ***** originar din ***** (temporar domiciliat *****), moldovean, cetățean al RM, supus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, studii medii speciale, angajat în câmpul muncii la SRL *****-programist, nu este încadrat în grad de invaliditate, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) Codul penal al Republicii Moldova.

Perioada examinării cauzei penale: 23.10.2024 - 20.11.2024.
Procedura de citare a fost respectată.

Procurorul Marcel Tumuruc, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ***** în baza art.264[1] alin.(1) Codul penal și a solicitat aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, a solicitat de a încasa de la ***** cheltuielile de judecată pentru efectuarea testării alcoolscopice în sumă de 25,70 lei. Documentele anexate la prezenta cauză penală la faza urmăririi penale a le păstra la materialele cauzei penale.

Avocatul *****, a solicitat de a-i aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității având în vedere că inculpatul și-a recunoscut vina integral, anterior nu a fost condamnat și se căiește sincer de cele comise.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală,

recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

La data de 13.04.2024, aproximativ la ora 22:30 min, *****, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, deplasîndu-se pe una din străzile sat. *****la volanul motocicletei de model *****, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, a încălcat cerințele prevederilor pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere care stipulează că conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, a fost stopat de către angajații ***** ***** aflați în exercițiul funcțiunii privind asigurarea ordinii publice și securității traficului rutier, după care în timpul verificării actelor a apărut suspiciunea la consum de alcool.

Ulterior, ***** fiind supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi a naturii ei, ultimul a acceptat proba Drager-Test Nr.*****prin care s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,51 mg/l, care potrivit art.134[12] alin.3) Cod penal se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat .

În ședința de judecată din 23 octombrie 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul *****, fiind asistat de avocatul *****, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște toate probele din rechizitoriu şi solicită ca cauza să fie examinată în baza probelor acumulate de organul de urmărire penală și nu solicită să fie administrate probe noi.

Avocatul ***** în ședința de judecată a solicitat ca cauza să fie examinată conform prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală.

Procurorul*****a solicitat de a anexa cererea la materialele cauzei și de a examina cauza în procedură simplificată.

Reieșind din prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 23 octombrie 2024 cererea inculpatului ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

La judecarea cauzei în fond instanța a procedat la audierea inculpatului *****, potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracțiunii încriminate a recunoscut-o integral și judecății a declarat că, pe data de 13.04.2024 în jurul orelor 20.00-21.00 a ieșit împreună cu prieteni, era cu motocicleta de model *****. La benzinărie a discutat și a servit împreună cu prieteni bere, după aceea a plecat casă la volanul motocicletei. În drum spre casă a fost stopat de colaboratori de poliție, care i-au solicitat să prezinte actele, le-a prezentat. După aceia a fost supus testării alcoolscopice și i-a fost depistată concentrația de alcool de 0,51 mg/l. A mai declarat că a servit trei beri „Kozel” și îi pare rău de cele întâmplate.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare

a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art.389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, acțiune procesuală efectuată la 14.04.2024, în cadrul căreia a fost constatată conducerea mijlocului de transport de model ,*****, în stare de ebrietate alcoolică de către *****, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,51 mg/l (f.d.4-5);

procesul verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, acțiune procesuală efectuată la 13.04.2024, prin care se stabilește faptul înlăturării de la conducerea mijlocului de transport ,*****, a cet. ***** (f.d.6);

îndreptare către Dispensarul Republican de Narcologie din 13.04.2024, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei la *****, în care este consemnat faptul că ultimul nu a contestat rezultatele testării cu ajutorul mijlocului tehnico-științific de constatare a stării de ebrietate de model „Drager Alcotest” și ca urmare nu dorește să

meargă la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical (f.d.8);

drager-Test Nr.****prin care s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,51 mg/l (f.d.17)**;**

declarațiile martorului *****consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.21-25);

declarațiile martorului *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.26-30);

declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.31-35).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, ,,judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă".

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenței şi utilității probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art.101 alin. (4) Codul de procedură penală,

adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.***264[1] alin.(1) Codul penal*** *(în redacția legii în vigoare până la data de 07.09.2024),* după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală esteprevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul penal, „temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul penal, „se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art.113 Codul penal „se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO astatuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni suntde natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condițiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizația corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

Conform pct.10 alin.1) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie săfie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

Art.11 lit. j) din același Regulament, stipulează că, conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpatul ***** a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul interdicției impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate.

Latura obiectivă a infracțiunii săvârșite de inculpat se exprimă în acțiunea lui de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligațiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

Şi cu toate că inculpatul își dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică, el şi-a realizat intenția de a conduce vehiculul, a urcat la volan şi a condus până ce a fost stopat de agenții de patrulare, circumstanțe care denotă realizarea intenției directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

În acest sens, prin fapta comisă, ***** a atentat la **obiectul juridic principal** și anume la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, instanța de judecată reține faptul că, conform laturii obiective prevăzute de art.264^1 alin.(1) Codul penal, fapta prejudiciabilă comisă de către ***** constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport, de către o persoană aflată în stare de ebrietate cu grad avansat, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii și anume – a motocicletei de model *****.

La fel, sub aspectul laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Codul penal, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța apreciază că inculpatul ***** își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, a prevăzut rezultatul faptei sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

Potrivit lit.a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

În conformitate cu prevederile art.134^{12} alin.(3) Codul penal *(în redacția legii în vigoare până la data de 07.09.2024),* prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se

înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5g/l şi mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

La caz, instanța reține că *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a condus mijlocul de transport, adică motocicleta de model *****, până ce a fost stopat de agenții de patrulare, fiindu-i solicitată testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate.

Potrivit rezultatului verificării, cu aparatul Drager alcotest, testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, la ***** s-a depistat prezența a 0,51 mg/l concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui ***** şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Conform art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale deindividualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal coroborat cu art.7 alin.(1) din Codul penal, şi anume, gravitatea infracțiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinatede încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractoruluilipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Instanța notează că la momentul săvârșirii infracțiunii de către *****, sancțiunea art.264^1alin.(1) Cod penal, prevedea pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare de la 07.09.2024, art.264^1 alin.(1) Codul penal are următorul conținut: „*Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are concentrația de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport”.*

Ca urmare, se reține că sancțiunea art. 264^1 alin.(1) Cod penal (în redacția legii în vigoare până la data de 07.09.2024), este mai blândă decât cea modificată, motive din care instanța consideră necesar de aplica principiul retroactivității legii penale prin prisma art.10 din Codul penal.

Or, conform art.8 din Codul penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilește de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Excepția de la art. 8 din Codul penal, este reglementată la art.10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Codul penal (în redacția legii în vigoare până la data de 07.09.2024) după aplicarea prevederilor art.80[1] alin.(1) Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim de 150 de ore și cuantum maxim de 180 de ore.

În aceiași ordine de idei, instanța de judecată relevă că, ca circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul penal instanța nu a reținut, în sensul art.76 alin.(1) lit.a) din Codul penal - instanța reține ca circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului - căința sinceră și comiterea de către acesta a unei infracțiuni ușoare pentru prima dată.

Totodată, instanța de judecată nu poate reține cu titlu de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art.364[1] Codul de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei.

La caz, instanța de judecată din circumstanțele cazului constată că, inculpatul ***** a recunoscut vina integral și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el, potrivit revendicării anterior nu a fost judecat penal (f.d.36), conform cazierului contravențional eliberat la data de 17.04.2024 în perioada de timp 01.06.2009-17.04.2024 pe numele lui ***** au fost înregistrate două contravenții în baza art.231 alin.(2) Cod contravențional (f.d.37), la evidență narcologică și psihiatrică nu se află (f.d.38,40) și se căiește sincer de cele săvârșite.

În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. 264[1] alin.(1) Codul penal și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța va aplica în privința inculpatului ***** pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art.264[1] alin.(1) Codul penal coroborat cu prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală și art.80[1] Codul penal, sub formă de 150 (una sută cincizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul penal. Astfel, potrivit art. 67 alin.(2[2]) Cod penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

În conformitate cu prevederile art.65[1] Codul penal, (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de

dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

Cu privire la măsura preventivă.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că prin Ordonanța privind aplicarea măsurii preventive din 16.04.2024 s-a dispus aplicarea față de învinuitul ***** a măsurii preventive-obligarea de a nu părăsi localitatea în care domiciliază permanent (f.d.67).

Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – ***obligarea de a nu părăsi țara*** în privința inculpatului ***** până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

Prin Încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr.19-14/2024 din 18 aprilie 2024, în privința învinuitului *****, a fost aplicată măsura preventivă „***ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport***” (f.d.56-58).

Prin urmare, măsura preventivă ***„ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport”*** aplicată în privința lui *****, se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Cheltuielile judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat de a încasa de la inculpat cheltuielile de judecată pentru efectuarea testării alcoolscopice în sumă de 25,70 lei.

Conform art.229 alin.(1) CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Așadar, instanța conchide că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea de la inculpatul ***** a cheltuielilor judiciare în sumă de 25,70 lei este întemeiată și în conformitate cu art.229 alin.(2) Cod procedură penală, va încasa de la ultimul suma menționată.

Potrivit art.157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc de probă a documentelor din 19.04.2024 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă tichetul „Drager” efectuat la data de 13.04.2024 (f.d.20) pe care a-l păstra în continuare la dosarul penal nr. **1-24049885-32-1-07052024 (1-102/24).**

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art.65[1], art.67, art. 80[1] Codul penal, art.364[1] Codul de procedură penală, art.157, art.227-229, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T
E:

*****, născut la ***** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal, și în baza acestei legi, se condamnă la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art.67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui *****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul *****, născut la ***** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune *****, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, măsura preventivă – obligarea de a

nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Măsura preventivă „ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport” aplicată în privința lui *****, se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la *****, născut la ***** domiciliat *****n contul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în sumă de 25,70 (douăzeci și cinci,70) lei.

*Mijlocul material de probă:*Tichetul „Drager-Test” nr.*****din 13.04.2024, urmează a fi păstrat la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal nr.**1-24049885-32-1-07052024 (1-102/24).**

Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - **anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

Sentința este cu drept de atac cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
Judecător Svetlana Bîcu